

The King's Speech: Two Tannaitic Takes on *Hakhel*

Rabbi Shmuel Hain

I. Introduction

Devarim Chapter 31- *Hakhel*

1. דברים פרק לא- פרשת הקהל

<p>9 So Moses wrote this Torah and delivered it to the priests, the sons of Levi, who bore the ark of the covenant of the Lord, and to all the elders of Israel. 10 And Moses commanded them, saying: “At the end of every seven years, at the appointed time in the year of release, at the Feast of Tabernacles, 11 when all Israel comes to appear before the Lord your God in the place which He chooses, you shall read this Torah before all Israel in their ears. 12 Gather the people, men and women and little ones, and the stranger within your gates, so that they may hear and so that they may learn and fear the Lord your God and carefully observe all the words of this Torah, 13 and that their children, who have not known it, will hear and learn to fear the Lord your God as long as you live in the land which you cross the Jordan to possess.”</p>	<p>ט ויכתב משה את-התורה הזאת ויתנה אל-הכהנים בני לוי הנשאים את-ארון ברית יקוק ואל-כל-זקני ישראל. י ויצו משה אותם לאמר: מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה-בחג הסכות. יא בבוא כל-ישראל לראות את-פני יקוק אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את-התורה הזאת נגד כל-ישראל-באזניהם. יב הקהל את-העם האנשים והנשים והטף וגרף אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את-יקוק אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי התורה הזאת. יג ובניהם אשר לא-ידעו ישמעו ולמדו-ליראה את-יקוק אלהיכם כל-הימים אשר אתם חיים על-האדמה אשר אתם עברים את-היַרְדֵּן שמה לרשתה. {פ}</p>
--	--

Mishnah Sotah 7:2,8

2. משנה סוטה פרק ז:ב,ח

<p>And these are recited in Hebrew: The recitation of first fruits; <i>halitza</i>; the blessings and curses; the Priestly Benediction; the blessing recited by the High Priest; the portion of the king; the portion recited during the ritual of a heifer whose neck is broken; the speech of a priest who is anointed for war when he addresses the nation.</p>	<p>ב ואלו נאמרין בלשון הקודש מקרא ביכורים וְחִלְצָה בְרָכוֹת וְקִלְלוֹת בְּרִפְת כֹּהֲנִים וּבְרִפְת כֹּהֵן גָּדוֹל וּפְרִשַׁת הַמֶּלֶךְ וּפְרִשַׁת עֲגֻלָּה עֲרוּפָה וּמִשׁוּחַ מִלְחָמָה בְּשָׁעָה שְׁמוֹדָר אֶל הָעָם.</p>
<p>1. How is the portion of the king? At the conclusion of the last (first) day of the festival, (on the eighth) after the conclusion of the Sabbatical Year, they make a wooden platform in the Temple courtyard, and he sits on it, as it is stated: “At the end of every seven years, in the Festival of the Sabbatical Year” (Deut. 31:10).</p> <p>2. The synagogue attendant takes a Torah scroll and gives it to the head of the synagogue on the Temple Mount. And the head of the synagogue gives it to the deputy High Priest, and the deputy gives it to the High Priest, and the High priest gives it to the king. And the king stands, and receives the Torah scroll, and reads from it while sitting.</p> <p>3. King Agrippa arose, and received it, and read it while standing, and the Sages praised him. And when he arrived at: “You may not appoint a foreigner over you” (Deut. 17:15), tears flowed from his eyes. They said to him: Fear not, Agrippa. You are our brother, you are our brother.</p> <p>4. And he reads from the beginning: “And these are the words” (Deut. 1:1), until the words: “Hear, O Israel” (Deut. 6:4). And: “Hear, O Israel” (Deut. 6:4–9), “And it shall come to pass, if you shall hearken” (Deut. 11:13–21), “You shall tithe” (Deut. 14:22–29), “When you have made an end of the tithing” (Deut. 26:12–15), (and the passage of the king (Deut. 17:14–20)), and the blessings and curses (Deut. 28), until he finishes the entire portion. The blessings that the High Priest recites, the king recites, but he delivers a blessing concerning the Festivals in place of forgiveness for iniquity.</p>	<p>ח 1. פְּרִשַׁת הַמֶּלֶךְ כִּיצַד? מוֹצְאֵי יוֹם טוֹב [האַחֲרוֹן] (הַרְאִשׁוֹן) שֶׁל חֵג, (בְּשִׁמְיָנִי) בְּמוֹצְאֵי שְׁבִיעִית, עוֹשִׂין לוֹ בֵּימָה שֶׁל עֵץ בַּעֲזָרָה, וְהוּא יוֹשֵׁב עָלֶיהָ, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים לֹא) מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים בְּמַעַד וְגו'. 2. חָזַן הַכֹּהֲנֵסֶת נוֹטֵל סֵפֶר תּוֹרָה וְנוֹתְנָה לְרֹאשׁ הַכֹּהֲנֵסֶת, וְרֹאשׁ הַכֹּהֲנֵסֶת נוֹתְנָה לְסֹגֵן, וְהַסֹּגֵן נוֹתְנָה לְכֹהֵן גָּדוֹל, וְכֹהֵן גָּדוֹל נוֹתְנָה לְמֶלֶךְ, וְהַמֶּלֶךְ עוֹמֵד וּמִקְבֵּל וְקוֹרֵא יוֹשֵׁב. 3. אֲגִרִיפָס הַמֶּלֶךְ עֹמֵד וְקִבֵּל וְקָרָא עוֹמֵד, וְשִׁבְחוּהוּ חֲכָמִים. וְכִשְׁהִגִּיעַ (שֶׁם יז) לְלֹא תוֹכֵל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי, זָלְגוּ עֵינָיו דְּמָעוֹת. אָמְרוּ לוֹ, אֵל תִּתְּנָרָא אֲגִרִיפָס, אַחֲיִינוּ אַתָּה, אַחֲיִינוּ אַתָּה, אַחֲיִינוּ אַתָּה. 4. וְקוֹרֵא מִתְחִלַּת אֵלֶּה הַדְּבָרִים (דְּבָרִים א' א') עַד שְׁמַע, וְשְׁמַע (שֶׁם ו), וְהִזְיָה אִם שְׁמַע (שֶׁם יא), עֲשֵׂר תַעֲשֵׂר (שֶׁם יד), כִּי תִכְלֶה לַעֲשֵׂר (שֶׁם כו), וּפְרִשַׁת הַמֶּלֶךְ (שֶׁם יז), וּבְרָכוֹת וְקִלְלוֹת (שֶׁם כח), עַד שְׁגוּמַר כֹּל הַפְּרָשָׁה. בְּרָכוֹת שֶׁכֹּהֵן גָּדוֹל מְבָרֵךְ אוֹתוֹ, הַמֶּלֶךְ מְבָרֵךְ אוֹתוֹ, אֵלָּא שְׁנוֹתָן שֶׁל רִגְלִים תַּחַת מַחִילַת הָעוֹן:</p>

II. A (Brief) Biblical History of (Proto-)Hakhels

II Kings Chapter 23- Josiah's Hakhel

1. מלכים ב פרק כג- "הקהל" של יאשיהו- c. 620 BCE

1 Then the king called together all the elders of Judah and Jerusalem. 2 He went up to the temple of the Lord with the people of Judah, the inhabitants of Jerusalem, the priests and the prophets—all the people from the least to the greatest. He read in their hearing all the words of the Book of the Covenant, which had been found in the temple of the Lord. 3 The king stood by the pillar and renewed the covenant in the presence of the Lord—to follow the Lord and keep his commands, statutes and decrees with all his heart and all his soul, thus confirming the words of the covenant written in this book. Then all the people pledged themselves to the covenant. 4 The king ordered Hilkiyah the high priest, the priests next in rank and the doorkeepers to remove from the temple of the Lord all the articles made for Baal and Asherah and all the starry hosts. He burned them outside Jerusalem in the fields of the Kidron Valley and took the ashes to Bethel.

א וישלח, המלך; ויאספו אליו, כל-זקני יהודה וירושלם. ב ויעל המלך בית-יחזקאל וכל-איש יהודה וכל-ישבי ירושלים אתו, והכהנים והנביאים, וכל-העם, למקטן ועד-גדול; ויקרא באזניהם, את-כל-דברי ספר הברית, הנמצא, בבית יחזקאל. ג ויעמד המלך על-העמוד ויכרת את-הברית לפני יחזקאל, ללכת אחר יחזקאל ולשמור מצותיו ואת-עדותיו ואת-חוקותיו בכל-לב ובכל-נפש, להקים את-דברי הברית הזאת, הכתובים על-הספר הזה; ויעמד כל-העם, בברית. ד ויצו המלך את-חללקיהו הכהן הגדול ואת-כהני המשנה, ואת-שמרי הסף, להוציא מהיכל יחזקאל, את כל-הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים; וישרפם מחוץ לירושלם, בשדמות קדרון, ונשא את-עפרם, בית-אל.

1a. ספר ירמיהו סימן רסו (רפט)- 12th century (וכן בספר מצוות גדול- מצות עשה רל- 1272)

קריאת המלך. צוה ה' שיקרא ספר אלה הדברים בהקהל דכתיב בפי וילך ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בבא כל ישראל ליראות תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם הקהל את העם וגו'... ומניין שבמלך דבר הכתוב דבר זה מדברי נביאים למדנו דכתיב ביאשיהו וישלח המלך ויאספו אליו וגו' ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית ה'.

Nechemiah Chapter 8- Ezra's Hakhel

2. נחמיה פרק ח- "הקהל" של עזרא- c. 444 BCE

1 all the people came together as one in the square before the Water Gate. They told Ezra the teacher of the Law to bring out the Book of the Law of Moses, which the Lord had commanded for Israel. 2 So on the first day of the seventh month Ezra the priest brought the Law before the assembly, which was made up of men and women and all who were able to understand. 3 He read it aloud from daybreak till noon as he faced the square before the Water Gate in the presence of the men, women and others who could understand. And all the people listened attentively to the Book of the Law. 4 Ezra the teacher of the Law stood on a high wooden platform built for the occasion. Beside him on his right stood Mattithiah, Shema, Anaiyah, Uriah, Hilkiyah and Maaseiah; and on his left were Pedaiah, Mishael, Malkijah, Hashum, Hashbaddanah, Zechariah and Meshullam. 5 Ezra opened the book. All the people could see him because he was standing above them; and as he opened it, the people all stood up. 6 Ezra praised the Lord, the great God; and all the people lifted their hands and responded, "Amen! Amen!" Then they bowed down and worshiped the Lord with their faces to the ground. 7 The Levites—Jeshua, Bani, Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodiah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan and Pelaiah—instructed the people in the Law while the people were standing there. 8 They read from the Book of the Law of God, making it clear and giving the meaning so that the people understood what was being read...17 The whole company that had returned from exile built temporary shelters and lived in them. From the days of Joshua son of Nun until that day, the Israelites had not celebrated it like this. And their joy was very great. 18 Day after day, from the first day to the last, Ezra read from the Book of the Law of God. They celebrated the festival for seven days, and on the eighth day, in accordance with the regulation, there was an assembly.

א ויאספו כל-העם, כאיש אחד, אל-הרחוב, אשר לפני שער-המים; ויאמרו, לעזרא הספר--להביא את-ספר תורת משה, אשר-צוה יחזקאל את-ישראל. ב ויביא עזרא הכהן את-התורה לפני הקהל, מאיש ועד-אשה, וכל, מבין לשמע--ביום אחד, לחדש השביעי. ג ויקרא-בו לפני הרחוב אשר לפני שער-המים, מן-האור עד-מחצית היום--נגד האנשים והנשים, והמבויים; ואזני כל-העם, אל-ספר התורה. ד ויעמד עזרא הספר, על-מנדל-עץ אשר עשו לדבר, ויעמד אצלו מתתיהו ושמע וענניה ואוריה וחללקיה ומעשיה, על-ימיו; ומשמאלו, פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה--זכריה משלם. {פ} ה ויפתח עזרא הספר לעיני כל-העם, כי-מעל כל-העם היה; וכפתחו, עמדו כל-העם. ו ויברך עזרא, את-יחזקאל האלהים הגדול; ויענו כל-העם אמן אמן, במעל ידיהם, ויקדו וישתחוו ליחזקאל, אפים ארצה. ז וישוע ובני ושרביה זמין עקוב שבתיה הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנו פלאיה, והלויים--מבויים את-העם, לתורה; והעם, על-עמדם. ח ויקראו בספר בתורת האלהים, מפרש; ושום שקל, ובנינו במקרא... יז ויעשו כל-הקהל השבים מן-השבוי סבות, וישבו בסכות--כי לא-עשו מימי ישוע בן-נון בן-בני ישראל, עד היום ההוא; ותהי שמחה, גדולה מאד. יח ויקרא בספר תורת האלהים, יום ביום--מן-היום הראשון, עד היום האחרון; ויעשו-הג שבעת ימים, וביום השמיני עצרת כמשפט.

III. Two Tannaitic Takes on Hakhel

Tosefta Sotah 7:16

1. תוספתא סוטה ז:טז (מהדורת ליברמן)

<p>And he reads from the beginning until "Hear", "And it shall come to pass, if you shall hearken", "You shall tithe", "When you have made an end of the tithing." R' Yehuda said he does not need to read from the beginning of the book, rather, "Hear, O Israel", "And it shall come to pass, if you shall hearken", "You shall tithe", "When you have made an end of the tithing," the portion of the king until he completes it, along with the laws derived from it, and he completes it until the end.</p>	<p>קורא מתחלת אלה הדברים עד שמע, והיה אם שמוע, עשר תעשר, וכי תכלה לעשר. ר' יהודה אומ' לא היה צריך להתחיל מראש הספר, אלא שמע, והיה אם שמע, עשר תעשר, וכי תכלה לעשר, ופרשת המלך, עד שגומר את כולה ופרשיות הנדרשות בה וגומר עד סוף.</p>
---	--

Tosefta K'feshuta ad loc

2. תוספתא כפשוטה שם

ופרשת המלך עד שגומר את כולה. במשנתנו ספ"ז: ופרשת המלך וברכות וקלות עד שגומר כל הפרשה. ולפי גירסא זו חוזר לראש אחרי שקרא "כי תכלה לעשר" (דברים כו) קורא את פרשת המלך (שם יז). ולפי גירסא זו נגמרים דברי ר' יהודה בדיבור "וכי תכלה לעשר", ודבריו הוא מאמר המוסגר, והפיסקא שלנו חוזרת לדברי הת"ק. ברם בנוסחאות א"י של משנתנו הגירסא היא: ברכות וקלות עד שהוא גומר את כולם "ופרשת המלך" לא נזכרה שם כלל. וכן היתה הגירסא לפני רש"י, הרע"ב, המאירי, ותוספות איוורא, סוף עמ' ק"ד. ונדידה ממקום למקום הוא סימן מובהק להוספה, ולפי"ז מוכח שבמשנתנו לא גרסו כאן פרשת המלך כלל, וכל הקריאה ע"י המלך נקראת פרשת המלך. ובנוסחאות הרגילות נוספה "ופרשת המלך" מן התוספתא כאן. נמצאנו למדים שאפשר לומר שהקריאה בפרשת המלך היא בשיטת ר' יהודה גרידא, וברישא כאן היא פיסקא קצרה מן המשנה.

The portions of Hakhel according to R' Yehuda

3. פרשיות הקהל לפי שיטת ר' יהודה:

<p>משנה ברכות ב:ב אמר רבי יהושע בן קרחה, למה קדמה שמע ליהודה אם שמע, אלא כדי שיקבל עליו על מלכות שמים תחלה, ואחר כך יקבל עליו על מצוות.</p>	<p>"Hear, O Israel" (Deut. 6:4-9)</p>	<p>שמע (דברים ו)</p>
<p>Rabbi Yehoshua ben Korḥa said: Why did the portion of <i>Shema</i> precede <i>VeHaya im Shamo'a</i>? This is so that one will first accept upon oneself the yoke of the kingdom of Heaven, and then accept upon oneself the yoke of the mitzvot.</p>	<p>"And it shall come to pass, if you shall hearken" (11:13-21)</p>	<p>והיה אם שמע (יא)</p>
<p>למען תלמד, ליראה את-יקוק אלהיך--כל-הימים.</p>	<p>"You shall tithe" (14:22-29)</p>	<p>עשר תעשר (יד)</p>
<p>ככל-מצותך, אשר צויתני: לא-עברתי ממצותיך, ולא שכחתי. שמעתי, בקול יקוק אלהי--עשיתי, ככל אשר צויתני.</p>	<p>"When you have made an end of the tithing" (26:12-15)</p>	<p>וכי תכלה לעשר (כו)</p>
<p>והיתה עמו וקרא בו כל-ימי חייו-למען ילמד ליראה את-יקוק אלהיו לשמר את-כל-דברי התורה הזאת ואת-החקים האלה לעשתם. לבלתי רום-לבבו מאחיו, ולבלתי סור מן-המצוה ימיו ושמאול-למען יאריד ימים על-ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל.</p>	<p>and the passage of the king (17:14-20), until you complete it all and the laws derived from it and complete it until the end.</p>	<p>ופרשת המלך (יז) עד שגומר את כולה ופרשיות הנדרשות בה וגומר עד סוף</p>

The portions of Hakhel according to the Mishna

4. פרשיות הקהל לפי שיטת המשנה:

<p>אלה הדברים, אשר דבר משה אל-כל-ישראל, בעבר, הירדן: במדבר בערבה מול סוף בין-פארן ובין-תפל, ולבן ונחצרת--ודי זקב.</p>	<p>He reads from the beginning: (Deut. 1:1), until the words: "Hear, O Israel" (6:4).</p>	<p>וקורא מתחלת אלה הדברים (דברים א:א) עד שמע</p>
<p></p>	<p>"Hear, O Israel" (6:4-9)</p>	<p>ושמע (ו)</p>
<p></p>	<p>"And it shall come to pass"</p>	<p>והיה אם שמע (יא)</p>
<p></p>	<p>"You shall tithe" (14:22-29)</p>	<p>עשר תעשר (יד)</p>
<p></p>	<p>"When you have made an end of the tithing" (26:12-15)</p>	<p>כי תכלה לעשר (כו)</p>

<p>אֵלֶּה דְּבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר-צָוָה יְקוֹק אֶת-מֹשֶׁה, לְכַרֵּת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--בְּאֶרֶץ מוֹאָב: מִלְּבַד הַבְּרִית, אֲשֶׁר-כָּרַת אִתְּם בְּחָרֵב. (פ)</p>	<p>and the blessings and curses (28), until he finishes the entire portion.</p>	<p>וברכות וקללות (כח), עד שגומר כל הפרשה.</p>
--	---	---

Herod Agrippa's Hakhel c. 41-44 CE

5. הקהל של אגריפס

משנה סוטה פרק ז: ח

משנה סוטה פרק ז: ז

<p>חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנה לראש הכנסת, וראש הכנסת נותנה לסגן, והסגן נותנה לכהן גדול, וכהן גדול נותנה למלך, והמלך עומד ומקבל וקורא יושב.</p>	<p>חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת, וראש הכנסת נותנו לסגן, והסגן נותנו לכהן גדול, וכהן גדול עומד ומקבל וקורא עומד</p>
<p>אגריפס המלך עמד וקבל וקרא עומד, ושבוהו חכמים. וכשהגיע (שם יז) ללא תוכל לתת עליך איש נכרי, זלגו עיניו דמעות. אמרו לו, אל תתירא אגריפס, אחינו אתה, אחינו אתה, אחינו אתה.</p>	
<p>וקורא מתחלת אלה הדברים (דברים א: א') עד שמע, ושמע (שם ו), והנה אם שמע (שם יא), עשר תעשר (שם יד), כי תכלה לעשר (שם כו), וברכות וקללות (שם כח), עד שגומר כל הפרשה.</p>	<p>וקורא אחרי מות ואד בעשור. וגולל ספר תורה ומניחו בחיקו, ואומר, יותר ממה ששקראתי לפניכם פתוב, ובעשור שבחמש הפקודים קורא על פה,</p>
<p>ברכות שכהן גדול מברך אותו, המלך מברך אותו, אלא שנותן של רגלים פחת מחילת העון:</p>	<p>ומברך עליה שמנה ברכות, על התורה...</p>

6. מדרש תנאים יז: טו

מעשה באגריפס שמשחוהו ישראל מלך עליהן וכיון שהגיע מוצאי שביעית לקרות המלך בספר תורה עמד הוא וקרא... תוספתא סוטה ז: טו... משם ר' נתן אמרו נתחייבו ישראל כלייה שחינפו לאגריפס המלך.

IV. The Goal(s) of Hakhel (and its connection to Shemita and Sukkot)

- 1. R' Yehuda- Kabbalat Ol Malchut Shamayim** of each individual, including the king
- 2. Mishna-** Reliving of past covenantal ceremonies (revelation at Sinai, Moav); rededication of covenant

<p>Devarim 31 12 Gather the people, men and women and little ones, and the stranger within your gates, so that they may hear and so that they may learn and fear the Lord your God and carefully observe all the words of this Torah, 13 and that their children, who have not known it, will hear and learn to fear the Lord your God as long as you live in the land which you cross the Jordan to possess."</p>	<p>דברים לא יב הקהל את-העם האנשים והנשים והטף וגרד אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את-יקוק אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי התורה הזאת. יג ובניהם אשר לא-ידעו ישמעו ולמדו-ליראה את-יקוק אלהיכם כל-הימים אשר אתם חיים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה.</p>
<p>Devarim 4 9 Only take heed to yourself, and diligently keep yourself, lest you forget the things your eyes have seen, and lest they depart from your heart all the days of your life. And teach them to your children and your grandchildren, 10 the day you stood before the Lord your God in Horeb, when the Lord said to me, 'Gather the people to Me, and I will let them hear My words, that they may learn to fear Me all the days they live on the earth, and that they may teach their children.'</p>	<p>דברים ד ט רק השמר לך ושמור נפשך מאד, פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלבבך, כל, ימי חייך; והודעתם לבניך, ולבני בניך. י יום, אשר עמדת לפני יקוק אלהיך בחרב, באמר יקוק אלי הקהל-לי את-העם, ואשמעם את-דברי: אשר ילמדו ליראה אתי, כל-הימים אשר הם חיים על-האדמה, ואת-בניהם, ילמדו.</p>

- 3. Rambam-** strengthening of true faith- דת האמת; recreation of Sinai experience

רמב"ם הל' חגיגה פרק ג'

<p>It is a biblical positive command to assemble all Israelites, men, women, and children, after the close of every sabbatical year, when they go up to make the pilgrimage, and recite to them sections from the Torah which will urge them to perform the precepts and encourage them to cling to the true religion, as it is written: "At the end of every seven years, the year set for remission, at the festival of Sukkot, when all Israel comes to appear before the Lord ... gather the people, men, women, and children, and the strangers within your towns..." (Deut. 31:10-12).</p>	<p>הלכה א- מצות עשה להקהיל כל ישראל אנשים ונשים וטף בכל מוצאי שמיטה בעלותם לרגל ולקרות באזניהם מן התורה פרשיות שהן מוזרות אותן במצות ומחזקות ידיהם בדת האמת. שנאמר (דברים לא י) "מקץ שבע שנים במעד שנת השמיטה בחג הסופות" (לא:יא) "בבוא</p>
--	---

כל ישראל לראות" וגו' (לא: יב) "הקהל את העם והנשים והנשים והטף וגרף אשר בשעריך" וגו':

הלכה ו-... חגיגו להכין לבם ולהקשיב אזנם לשמע באימה ויראה וגילה ברעדה כיום שנתנה בו בסיני. אפלו חכמים גדולים שיודעים כל התורה פלה חגיגו לשמע בכונה גדולה יתרה. ומי שאינו יכול לשמע מכונן לבו לקריאה זו שלא קבעה הכתוב אלא לחזק את האמת ויראה עצמו כאלו עתה נצטוו בה ומפי הגבורה שומעה. שהמלך שליח הוא להשמיע דברי האל:

They are required to direct their hearts and listen with utmost awe and reverence and joy in trembling, as on the day it was given at Sinai. Even great scholars who knew the entire Torah were required to listen with utmost attention. If there is a person who does not hear, one directs the heart to this reading, which Scripture has instituted **only for the purpose of strengthening the true faith. One should see themselves as if they have been charged with the Torah now for the first time, and as though they heard it from the mouth of God,** for the king is an ambassador proclaiming the words of God.

4. Yerushalmi Sotah- Facilitate the transition back to regular work and spiritual life post Shemita

ירושלמי סוטה ז:ח אמר רבי אבהו. וְלָמָּה קוֹרִין עֲשֶׂר תַּעֲשֶׂר. כִּי תִכְלֶה לַעֲשֶׂר. עַל יְדֵי שֶׁנִּצְּאוּ יִשְׂרָאֵל מִשְׁבִּיעֵית לְשִׁמְיִנִית. שְׁלֵא לְשַׁכַּח אֶת הַמַּעֲשָׂוֹת.

Rebbi Abbahu said: why does one read "tithing you shall tithe," and "when you will have finished tithing?" Because Israel just emerged from the Sabbatical year (when there are no tithes) to the eighth, so as not to have them forget tithes.

5. Ezra/Nechemia, Tosefta- Communal Talmud Torah

- **עזרא ז:י** כִּי עֲזָרָא הֵכִין לְבָבוֹ, לְדַרְשׁ אֶת-תּוֹרַת יְקוֹק וְלַעֲשׂוֹת, וּלְלַמֵּד בְּיִשְׂרָאֵל, חֵק וּמִשְׁפָּט.
 - **תוספתא סוטה ז:טז** "... ופרשת המלך (יז) עד שגומר את כולה ופרשיות הנדרשות בה וגומר עד סוף."
 - **ירושלמי סנהדרין ז:יג** אמר רבי יהושע בן חנניה. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת פְּרָשִׁיּוֹת הָיָה רַבִּי לִיעֶזֶר דּוֹרֵשׁ בְּפָרְשַׁת מִכְשָׁפָה וּמִכּוּלָּם לֹא שָׁמַעְתִּי אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים. שְׁנַיִם לּוֹקְטִין קִישׁוּאִין אֶחָד לּוֹקְט פְּטוּר וְאֶחָד לּוֹקְט חִינּוּב.
 - **תוספתא יא:ב** אמר רבי עקיבה שלש מאות הלכות היה ר' אליעזר שונה במכשפה ולא למדתי ממנו אלא שני דברים שנים מלקטין קשואין אחד לוקט פטור ואחד לוקט חייב העושה מעשה חייב האוחז את העינים פטור.
 - **מדרש רבה קהלת פרשה א פסקה א**
- "קהלת": למה נקרא שמו קהלת? שהיו דבריו נאמרין בהקהל על שם שאמר (מלכים א' ח') אז יקהל שלמה.

6. Yoshiyahu, Kli Yakar- repentance

כלי יקר דברים פרשת וילך פרק לא

(יב) הקהל את העם האנשים והנשים והטף...ונראה שכל עיקר צורך הקהל זה היה בעבור התשובה, לפי שאמרו חז"ל (ויקרא רבה ל ז) שיום ראשון של חג נקרא ראשון לחשבון עוונות, על כן הם צריכים לעשות תיכף הכנה אל התשובה והכנה זו היא הקהל זה שהמלך מקהיל את העם וקורא לפנייהם מן אלה הדברים כי רוב הספר דברי תוכחות עלי עוון ודברי כבושים, וכבר ידוע שהקהל יש בו צורך גדול אל התשובה כי על ידי שהם מקוהלים יהיו באגודה אחת ויטו שכם אחד לשוב אל ה' כדי שיהיו השבים רבים, לפי שדוקא בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים הקב"ה מקבל תשובת היחיד אבל בכל ימות השנה אין הקב"ה מקבל כי אם תשובת הרבים (ראש השנה יח א). וזהו שדרשו חז"ל ולקחתם לכם ביום הראשון וכי ראשון הוא והלא ט"ו הוא אלא ראשון לחשבון עוונות וכו'. ולמה הזכיר הכתוב ענין זה דוקא בפסוק המדבר מן לקיחת ארבעה מינים ולמה לא הזכיר זה בפסוק המדבר מיישיבת הסוכה, אלא לפי שבלקיחת ארבעה מינים נרמזו כל ארבע כיתות של ישראל שיהיו באגודה אחת כמבואר למעלה בפרשת אמור (ויקרא כג מ)... וזהו טעם הקהל זה, כי נוסף על לקיחת ארבעה מינים אלו ביום ראשון של חג צוה ה' לעשות עוד רושם דומה לזה מקץ שבע שנים כי שנת השמיטה גורם גם כן ההקהל והשלום על ידי שלא יזרע ולא יצמיח בו ואכלו אביוני עמו כי אינו רשאי להחזיק בתבואת שנת השבע כבעל הבית, וזה בלי ספק סיבת השלום כי כל דברי ריבות נמשכין ממדת שלי שלי זה אומר כולה שלי וכל זה אינו כל כך בשנה השביעית כי בקום ועשה אין הכל שוים אבל בשב ואל תעשה הכל שוין וזה באמת ענין השלום. וכן בחג הסוכות שכל אחד יוצא מדירת קבע לדירת עראי ויושב תחת סוכת שלומו הנה נצטוו המלך לעשות רושם אל השלום, וזהו ענין ההקהל כי כל זה הכנה אל התשובה וקורא לפנייהם מן אלה הדברים בדברי כבושים ותוכחות: וזה שאמרו אנשים ללמוד וכו' טף למה באים ליתן שכר למביאייהם, כי בזמן שישראל עושים תשובה אז מבקשים תחנונים מלפניו יתברך על מחילת העוון ויאמרו אם לא למענינו יעשה אזי יעשה בשביל גמולי חלב שלא פשעו כדאיתא בנוסח של אבינו מלכנו חמול עלינו ועל עוללנו וטפינו, וכן אומרים עשה למען גמולי חלב וכו', וזהו השכר הניתן למביאייהם מן הטף שיאמרו לפניו יתברך עשה למען טף אלו המובאים בית ה' כדרך שנאמר ביואל (ב טז) אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים וגו':

...And this is the reason for *hakhel*. In addition to the taking of the four species on the first day of the festival, God commanded to make another impression similar to it, at the end of seven years. Since the seventh year also causes assembly and peace by way of one not planting and growing upon it. And the destitute of God's people eat on it, since the [landowners] are not permitted to hold on to their produce on the seventh year as an owner normally would. And without a doubt, this is is

a cause of peace, since all disagreements are from the trait of "what's mine is mine" [and] "this one says, 'it is all mine.'" And this is not so in the seventh year.. And so [too] with the festival of Sukkot, when everyone goes out from a permanent dwelling to a temporary dwelling and sits under the 'Sukkah (hut) of His peace.' Behold, the king was commanded to make an impression about peace and this is the matter of *hakhel*. As all of this is a preparation to repentance, and [so] he reads from Deuteronomy words of exhortation and rebuke.

And this is [the meaning of] what they said, "'the men' to learn, etc, 'the youngsters' - why are they coming, to bring reward to those that bring them." Since in the time when Israel repents, they offer supplications in front of Him, may He be blessed, for the forgiving of sin and say, "If not for our sake, then do it for the sake of those weaned from their mothers, who have not sinned." [This is] as it is found in the text of 'Avinu Malkenu' - Have mercy on our sucklings and on our youngsters. And we [also] say, "Do it for those weaned from their mothers, etc." And this is the reward that is given to those that bring them, from the youngsters - that they will say in front of Him, may He be blessed, "Do it for the sake of these youngsters that are brought to the House of God," in the same way as it stated in Joel 2:16, "Collect the people, sanctify the assembly, gather the elders, collect the sucklings, and those that suck the breasts, etc.